

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobkyně: **ZeNa, chráněná dílna s. r. o.**, se sídlem Smetanova 2065, Náchod, zastoupené JUDr. Romanem Rožnovským, advokátem, se sídlem Pardubická 298, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2008, č. j. 2008/82347-424, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 5. 2012, č. j. 8 Ca 27/2009 - 57,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně podala dne 30. 7. 2008 žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí 2008. K žádosti přiložila potvrzení několika zdravotních pojišťoven, Finančního úřadu v Náchodě, Celního úřadu v Náchodě a Okresní správy sociálního zabezpečení Náchod. Jejich texty víceméně shodně uvádějí, že ke dni vydání potvrzení žalobkyně neměla žádný nedoplatek pojistného ani penále, případně že neměla žádný splatný závazek vůči příslušné instituci či státu. Tato potvrzení jí byla vydána ve dnech 30. 6. 2008 až 11. 7. 2008. Úřad práce v Náchodě rozhodl, že příspěvek poskytnut nebude, neboť shledal, že žalobkyně neodvedla pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění za červen 2008. Ministerstvo práce a sociálních věcí potvrdilo toto rozhodnutí v odvolacím řízení (č. j. 2008/82347-424).

[2] V žalobě proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí žalobkyně důrazně popírá, že nesplnila zákonné povinnosti pro získání příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, neboť k 30. 6. 2008 neměla žádný nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistném na veřejné zdravotní pojištění, a odkazuje na potvrzení, která přiložila k žádosti o příspěvek. Městský soud v Praze se s touto argumentací neztotožnil a rozsudkem ze dne 29. 5. 2012 žalobu zamítl (č. j. 8 Ca 27/2009 - 57). Podle krajského soudu předložená potvrzení nedokazují, že žalobkyně odvedla výše uvedené platby za červen 2008, protože z nich vesměs plyne pouze to, že žalobkyně k 30. 6. 2008 neměla žádné nedoplatky. Z protokolu o výsledku kontroly č. 237/2008 ze dne 26. 8. 2008 provedené Úřadem práce v Náchodě u žalobkyně, proti němuž žalobkyně nepodala námitky, krajský soud dovodil, že do data kontroly pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění za červen 2008 odvedeny nebyly, a tudíž že správní orgány postupovaly v souladu se zákonem, když příspěvek žalobkyni nepřiznaly.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) v kasační stížnosti namítá, že pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění za červen 2008 nemohla odvést v důsledku své velmi obtížné finanční situace, do níž se dostala kvůli nezákonnému postupu Úřadu práce v Náchodě, který dne 24. 6. 2008 rozhodl o neposkytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí 2008 (č. j. NAA-T-63/2008). Druhá námitka spočívá v tvrzení stěžovatelky, že neměla možnost ovlivnit formulace textů potvrzení, kterými dokládala svoji bezdlužnost. Stěžovatelka touto námitkou reaguje na odůvodnění rozsudku krajského soudu, který označil předložená potvrzení za pro daný účel nevhodná, neboť z nich nelze jednoznačně dovodit, že pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění za poslední měsíc daného čtvrtletí, tedy červen 2008, byly odvedeny. Stěžovatelka v kasační stížnosti navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že ze spisového materiálu je zřejmé, že stěžovatelka v době podání žádosti neměla uhrazeno za červen 2008 pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění. Odkazuje zejména na výsledky finanční kontroly provedené u stěžovatelky Úřadem práce v Náchodě. K námitce týkající se špatné ekonomické situace stěžovatelky, jež měla být důsledkem nezákonného rozhodnutí správního orgánu, žalovaný upozorňuje, že zákon o zaměstnanosti neumožňuje jakkoli přihlídnout k tíživé finanční situaci žadatele. Druhou námitku stěžovatelky považuje za irelevantní, neboť potvrzení o bezdlužnosti vydávají příslušné instituce vždy bez zásahu toho, kdo o potvrzení žádal. Žalovaný k vyjádření přiložil i kopii odpovědi ministra práce a sociálních věcí stěžovatelce, ve které jí sděluje, že pojistné na sociální zabezpečení za kalendářní měsíc je splatné do 20. dne následujícího měsíce, proto jí mohlo být ještě 30. 6. 2008 Okresní správou sociálního zabezpečení Náchod vystaveno potvrzení o bezdlužnosti. To ji podle něj ovšem nezavazuje povinnosti odvést pojistné na sociální zabezpečení za červen 2008 jako jedné z podmínek nároku na příspěvek za druhé čtvrtletí 2008.

[5] Poté, co Nejvyšší správní soud ověřil, že kasační stížnost splňuje všechny formální náležitosti, přistoupil k jejímu věcnému projednání a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[6] Nejvyšší správní soud vychází z toho, že stěžovatelka ve své kasační stížnosti nikterak nepolemizuje se skutkovými zjištěními Městského soudu v Praze i žalovaného, že za červen 2008 neodvedla v rozhodné době pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění. Stejně tak stěžovatelka nerozporuje argumentaci krajského soudu v tom, že odvedení pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění za všechny měsíce 2. čtvrtletí 2008 bylo nezbytnou podmínkou pro přiznání nároku na příspěvek za toto čtvrtletí.

[7] Stěžovatelka v první řadě namítá, že nebyla schopná odvést pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění v důsledku nezákonného rozhodnutí správního orgánu, který jí nepřiznal příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí 2008. Ze soudního spisu zdejší soud zjistil, že tato námitka kauzálního vztahu mezi rozhodnutím o neposkytnutí příspěvku za 1. čtvrtletí 2008 a neschopností stěžovatelky odvést pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění byla poprvé uplatněna v kasační stížnosti. Podle § 109 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) Nejvyšší správní soud nepřihlíží ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí. K námitce nelze tedy přihlídnout, protože byla uplatněna až po vydání rozsudku Městského soudu v Praze, ačkoli stěžovatelce nic nebránilo tuto skutečnost uplatnit již v žalobě či alespoň poté, co obdržela rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí ze dne 30. 11. 2009 (č. j. 2009/61831-424/51), jímž bylo zrušeno rozhodnutí Úřadu práce v Náchodě o nepřiznání příspěvku za 1. čtvrtletí 2008. Při ústním jednání před krajským soudem dne 29. 5. 2012 zástupce stěžovatelky sice rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí zmínil, ale spojitost mezi nezákonným nepřiznáním příspěvku za 1. čtvrtletí 2008 a neschopností stěžovatelky odvést pojistné a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za červen 2008 netvrdil.

[8] Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud poznamenává, že tato námitka není ani věcně relevantní. Příspěvek byl přiznáván při splnění podmínek uvedených v § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“). Posouzení finanční situace žadatele mezi ně nepatřilo. Stejně tak zákon neumožňoval vyjmout žadatele z povinnosti splnit zákonem stanovené podmínky z důvodu jeho nepříznivé ekonomické situace, třebaže by nastala v důsledku posléze zrušeného rozhodnutí správního orgánu.

[9] Stěžovatelka dále namítá, že neměla možnost ovlivnit text potvrzení, která ke své žádosti přiložila. S tím lze jistě souhlasit, příslušné instituce a státní orgány mají zpravidla v případě vydávání podobných potvrzení připravené vzory a žadatel nemá možnost do jejich formulace zasáhnout. Zároveň je třeba dát za pravdu krajskému soudu i žalovanému v tom, že z předložených potvrzení není možné dovodit, zda stěžovatelka odvedla či neodvedla pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na

zdravotní pojištění za červen 2008. Zatímco zmíněná potvrzení nejsou v tomto ohledu vypovídající, protokol o výsledku kontroly č. 237/2008 ze dne 26. 8. 2008 provedené Úřadem práce v Náchodě dokládá, že stěžovatelka pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění za červen 2008 minimálně do data kontroly neodvedla.

[10] Stěžovatelce tedy nemůže být přiznán příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením proto, že bylo bezpečně prokázáno, že v rozhodné době neodvedla pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění za červen 2008 (tedy za jeden z měsíců čtvrtletí, za které žádala o příspěvek), což byla podle § 78 zákona o zaměstnanosti jedna z podmínek poskytnutí tohoto příspěvku. Stěžovatelka tuto podmínku nesplnila, a krajský soud proto žalobu správně zamítl. Otázka možnosti ovlivnit formulaci potvrzení není pro rozhodnutí podstatná, neboť uvedená zjištění soud dovodil z výše zmíněného protokolu o finanční kontrole, a nikoli z potvrzení přiložených k žádosti o příspěvek. Ani tato námitka stěžovatelky tedy nemůže obstát.

[11] Závěrem lze shrnout, že námitku ohledně kauzality mezi nezákonným rozhodnutím správního orgánu a finanční situací stěžovatelky shledal Nejvyšší správní soud nepřípustnou a druhou námitku týkající se formulace potvrzení nedůvodnou. Proto tedy Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná a podle § 110 odst. 1 poslední věta s. ř. s. ji zamítl.

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá na náhradu nákladů řízení právo (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovanému Nejvyšší správní soud nárok na náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť takový nárok netvrdil a ani ze spisového materiálu nelze dovodit, že by mu v souvislosti s řízením o této kasační stížnosti vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejdou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
člen senátu určený dle rozvrhu práce
provést jednotlivý potřebný úkon v době
překážky v práci předsedkyně senátu
JUDr. Milady Tomkové